

Taskentben egyszer kivitték őket a piacssarnokba, ahol betonlapon árulták elkülönítve a birka-, a marha- és a lóhúst, disznóhúst nem tartanak. Érdekes, hogy a marhának is csak az elejét fogyasztják. Kitalálták, hogy Magyarországról fognak importálni pulykát, a nádudvari pulykateleppel fel is vették a kapcsolatot, de a végén nem lett a projektből semmi, mert túl nagy volt a kockázata a napos pulykák szállításának, még repülővel is. A piacon vett apám nekünk, nőknek világoskék puha selyemsálat, szommal fizetett. Az építészetük, mi lenyűgözte apámat és Pali bát, a hatalmas terek, a széles, kétszer négysávos tűgyenes utak. Szamarkandba és Buharába nem jutottak el, de a taskenti mecsetek látványa is bámulatos volt. A hazaúton csak az jutott az eszükbe, hogy Kazahsztánba is átléphettek volna, de útjuk tíz nap után hazafelé vezetett. Taskent–Moszkva–Budapest repülővonalon utaztak, s közben arra gondoltak: Budapest–Északi-sark távolsága csak 700 km-rel több, mint Üzbegisztánig eljutni, és oda biztosan nem kellene hűtőkamrákat szerelni...

